

Подем

бр.63/ декември 2022г.

Издание на ПГ „Васил Левски“ – Ямбол

Коледно приветствие

Уважаеми колеги, скъпи ученици,
Всички ние сме в очакване на Христовото Рождество – най-светлия християнски празник!

Рождество Христово е символ на надеждата, добротата и любовта между хората!

Съхранявайки традициите, наследени от нашите деди, нека почувстваме магията на празника и да я предадем на своите близки. Молитвите, които изричаме днес, са за здраве и спасение, за смирение и Божие благоволение. Само с доброта, мъдрост и благородство ще преодолеем всяко препятствие.

В навечерието на този голям празник сърдечно Ви пожелавам здраве, щастливи мигове, нови успехи, топлина и обич в семейството.

От сърце Ви желая да посрещнете най-светлите празници с близки и любими хора.

СВЕТЛИ ПРАЗНИЦИ!

Донка Атанасова

Директор на ПГ „Васил Левски“

През последната седмица въпреки класните и контролните коледният дух завладя училищната общност в гимназия „В. Левски“. Около белите дъски засияха празнични гирлянди и бягащи коледни светлини.

Навън все още няма сняг, но по стъклата на прозорците се появиха бели снежинки и снежни човечета.

В учебните стаи заблестяха празнично украсени малки елхи, а в коридора извиси ръст огромно коледно дърво. Подготовката за коледния концерт е в пълен ход, а госпожиците приготвят тоалетите за Коледния бал.

Празничната атмосфера изпълва сърцата с трепетно очакване на един от най-светлите празници в годината - Рождество Христово

Коледният дух завладя ПГ „В. Левски“

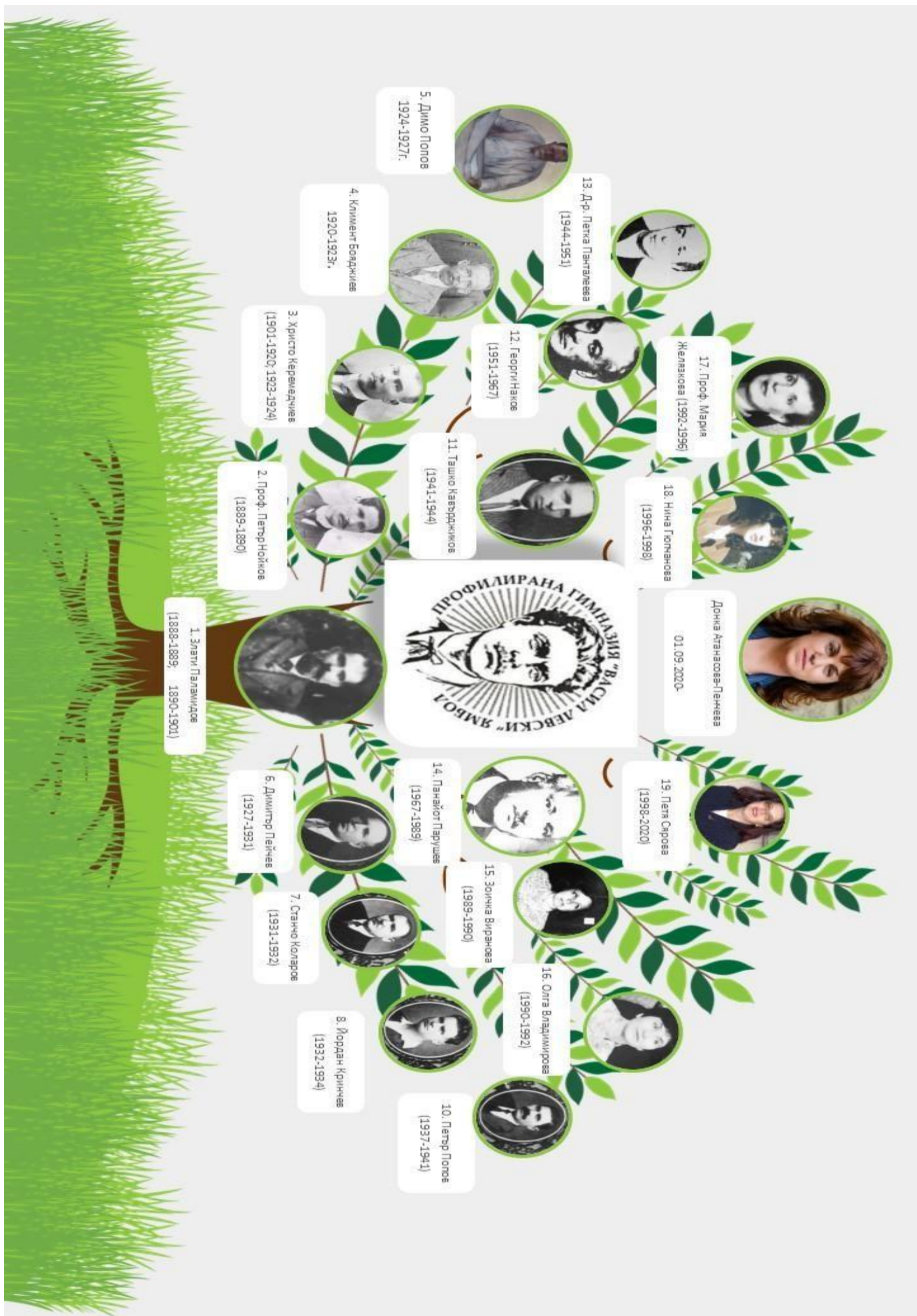
Нашата гордост

Краят на годината винаги е повод за равностетка, за анализ на постигнатото и набелязване на новите цели. През 2022г. ПГ „В. Левски“ има основание да се гордее с постиженията на своите ученици. Интервюта с нашите шампиони четете на стр.3

Редакционната колегия на в. „Подем“ пожелава весели коледни празници на своите читатели, на настоящите и на бъдещите си сътрудници.

Главен редактор: Панайот Марев

Мартин Христов - Първо място на Европейско първенство по карате - Мадрид/Испания – 2022 г.

Разкажи ни за първото си голямо състезание? - Първото ми голямо състезание беше тази година през септември Европейско първенство в Мадрид и спечелих първо място. -Колко и какви медали имаш? Кой от тях спечели най-трудно?

- Имам около осем медала и най-трудно спечеленият ми е този от Европейското първенство.

- Какво ти дава и какво ти отнема спорта?

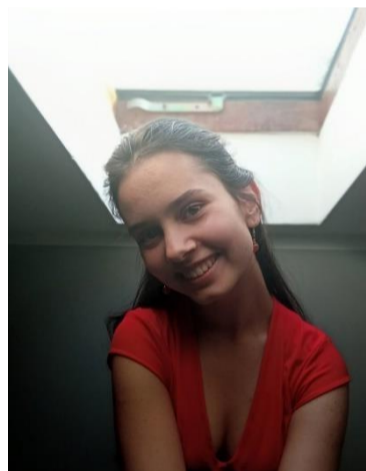
- Спортът ми дава приятели и увереност, но ми отнема много време, което бих желал да прекарам с най-близките ми.

- Суеверен ли си? Имаш ли ритуали преди състезания?

- Не съм суеверен и не изпълнявам ритуали преди състезания.

- Имаш ли девиз?

- Девизът ми е: "Уморен си само в съзнанието си." - Какво ти предстои през новата година? - Предстоят ми куп състезания, като най-скорошното ми е през март.

Наталия Ковачева- лауреат на I-ва награда на международния фестивал „Музите“, гр. Созопол през 2022г.

-Какъв жанр песни обичаш да пееш?

-Обичам да пея най-вече поп песни. Джазът не ми е любим, но харесвам да пея и песни с някакви нотки на джаз.

-Можеш ли да свириш на инструмент?

-Да! Свирия на пиано и на този етап от живота ми това е може би най-голямата ми мания! Обожавам класическа музика и слушам почти само такава и непрекъснато.

-Коя е любимата ти философска мисъл? -Не знам дали мога да я нарека любима мисъл, но определено ме впечатли, когато я чух за първи път:

"Човекът е това, което не е и не е това, което е." - Ницше

-Имаш ли любим философ и какво в неговата философия те привлича?

-Нямам любим философ поради това, че много често философите изпадат в крайности и в повечето теории все нещо не е достатъчно. Въпреки това доста харесвам философията на Макс Шелер за човека като персона и за любовта. Той твърди, че любовта представлява откриването на ценността на другото и другия.

-Как откри любовта към философията? Философията ме впечатли със своята всеобхватност. Харесва ми колко различни теории има и как всички са верни, но едновременно с това си противоречат. Мисля, че

От какво си готов да се откажеш заради спорта?

- Готов съм да се откажа от свободното си време най-вече.

- Какви са най-големите ти мечти свързани със спорта?

- Към момента изпълних мечтата си

да стана европейски шампион, затова ще трябва да си поставя нови цели и мечти.

- На какво те учат съперниците?

- Съперниците ми ме учат на уважение и служат като мотивация за стремеж към по-усърдна работа.

- С какви думи те мотивира треньорът ти?

- Треньорът ми казва: "Продължавай напред с високо вдигната глава!"

Елица Киндалова

ме привлича най-вече възможността да изразявам себе си в есето. Там винаги давам много от себе си. -Кое е по-трудно - да пееш или мислиш философски? -Трудно е да се каже, това са доста различни неща, но и в двете човек трябва да даде от себе си, за да му се получи. Във всеки случай обичам да правя и двете неща.

-Какво правиш през свободното си време?

-Честно казано, нямам особено свободно време. Времето, в което не съм на училище, го прекарвам най-вече в свирене. Между другото пея и посещавам репетиции по народни танци, а ако случайно ми се отвори някаква възможност - отдавам се на рисуване. -Коя е най-голямата ти мечта?

-Най-голямата ми мечта за в бъдеще е да си създам кариера, която да ми носи тръпка и удовлетворение и се надявам да мога да съчетая това със създаването на семейството.

-Има ли нещо общо между философията и музиката? -

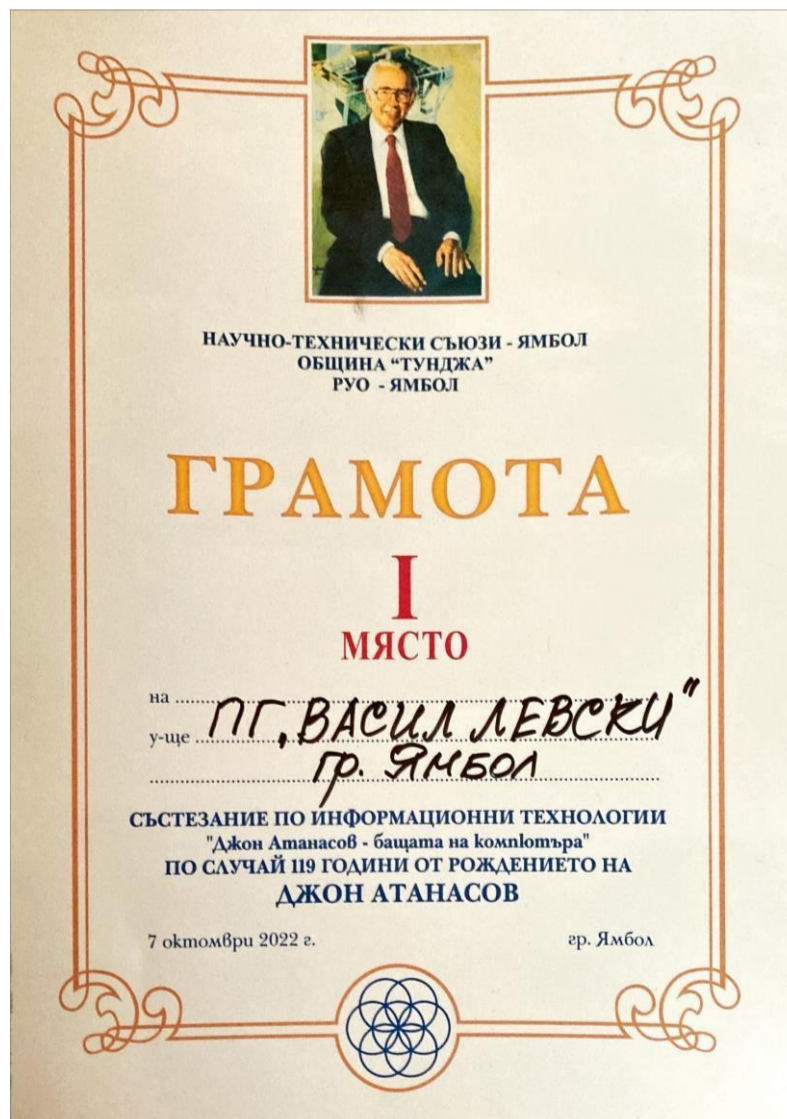
Странно е, но философията и пеенето са по особен начин свързани - свързва ги това, че човекът може да гледа света през тях. И философията, и музиката са средства, чрез които човекът успокоява поривите на душата си и винаги намира спасение, когато най-много се нуждае. Човек в каквото и време да живее, какъвто и живот да живее, чрез философията и не само пеенето, а музиката като цяло, създава своята истина - за себе си и за своя живот. -Имаш ли девиз?

- Не, нямам девиз, но се ръководя от принципи. Един от тях, на който непрестанно се крепя, е: "Не спирай да правиш това, което те привлича и влагай всичко от себе си в него."

На състезанието „Джон Атанасов-бащата на компютъра“ отборът на ПГ“В Левски“ спечели I-во място. В индивидуалното класиране отново на I-во място е Даниел Кунчев от 9 Г клас.

На Националния есенен турнир по информационни технологии „Джон Атанасов“ в град София взеха участие 4 ученици от нашата гимназия от 9 г и 12г, като Пламен Добрев завоюва II място в категория „Разпределени приложения“.

В конкурса „Паисий Хилендарски – духовник и будител“, организиран от Историческия музей в гр. Ямбол, първите места завоюваха ученици от ПГ“В. Левски“:

Деница Стойкова от 8 А клас бе класирана на първо място за презентация.

Мадлен Иванова от 8 А клас завоюва първо място за рисунка, а Никол Иванова от същия клас спечели II-ро място за есе.

На 27 октомври учениците на ПГ „Васил Левски“ превърнаха поредния слънчев есенен ден в истински празник, изпълнен с безброй позитивни емоции и забавления. На този ден в гимназията бе възобновен Празника на есенното плодородие, чието провеждане поради COVID мерките беше прекъснато.

Весела глъчка огласи двора на гимназията. Разделени на две възрастови групи- 8-10 клас и 11-12 клас, учениците взеха участие в различни дейности, в зависимост от техните интереси и умения: спортни игри, творчески работилници и литературен конкурс. Разбира се, всичко беше съобразено и с темата на празненството – красотата на златната есен. Истинско предизвикателство за състезателите беше реденето на кула от ябълки и стрелбата с кестени в мишена. Особени емоции предизвикаха игрите „Приготвяне на мумия“/ увиване на съотборник с тоалетна хартия/ и дърпането на въже. Кулминацията за всички присъстващи беше включването на учителите в игрите. Директорът на гимназията- г-жа Донка Атанасова сподели: „Особено съм щастлива, че възобновихме този празник. Учениците имат нужда от движение на чист въздух, имат нужда от положителни емоции, заедно да почувстват красотата на природата през есента. А и времето беше на наша страна. Чудесен слънчев ден! Надявам се Празникът на есенното плодородие да се превърне в традиция.“

Докато на игрището отборите мериха сили помежду си, класните стаи се бяха превърнали в ателиета, в които младите творци дадоха простор на въображението си. Те рисуваха тикви, аранжираха есенни листа и правеха колажи само от естествени есенни материали. Създадоха феерия от пъстрота и красота. С техните творения бе организирана изложба. Така топлите багри на есента изпълниха коридорите на гимназията.

Всички индивидуални победители бяха наградени подобаващо с разнообразни награди и грамоти, а отборите получиха торти за сладко усещане след празника!

Магдалена Йовчева

Паисий Хилендарски – книжовник, духовник, будител

В тишината на Божия дом в Света гора се открояват чертите на бледия монах Паисий. С трескав поглед и уверена ръка той пише, облян само от слабия пламък на свещта. Умът му се терзае от тревога, разочарование, но има и гордост, надежда. Защото монахът не е само расо, покриващо крехък човек, приел със смирение съдбата си. Паисий е зад всичко това, той е туптящо за своя подтиснат и изнемощял от несгоди народ сърце. Перото в ръката му се движи и изпълва страниците пред него с имена и подвизи на безстрашни и непобедими ханове, горди царе, достойни духовници от славянобългарската история. Така се създава една нова книга – свещена и съдбоносна. Чрез словото в нея Паисий кара всеки да се обърне към своето сърце, да спре да се измъчва, защото българският народ е имал „...царство, господарство преди всички други славянски народи...“. Затова поклонничеството пред гърците той заклеява като предателство и родоотстъпничество. Така монахът внушава нови ценности, тласка мисленето на българите в нова посока. Поставя началото на Българското възраждане.

Книгата „История славянобългарская“ Паисий създава на говорим български език. Така се доближава до всички представители на народа. С тях той споделя, коментира, отхвърля чуждото, неприсъщото и насилствено натрапено в ежедневието, в църквата, в дюкяна. Патриотичният дух грабва читателите. В разказите за български войни се преплитат мистика и вяра в победата на доброто и зло, което ще бъде наказано. Това е ходът на историята, жадуваният край на робството, новото начало за българския народ. Защото много пъти сме страдали, но сме и побеждавали. Паисий с възхищение разказва за „лютите на бран

Аз бях. Аз ще бъда. Аз съм...

Аз бях. Аз ще бъда. Аз съм ...

Стихия скрита зад притихнала завеса.

Енергия, само за избраници.

Сила, която брани слабостите си.

Любов, изправена пред вечна дилема.

Усмивка по подразбиране и щастие по избор.

Реалност, погълната от безвремие и мечти.

Поема, разпръсната в тишината.

Музика, която сама пише себе си.

Умела актриса в театър без бряг.

Аз бях. Аз ще бъда. Аз съм.

Дара Ганева - XI А клас, финалист на Международния литературен конкурс на Федерацията на италианските учители и Фондация „Марко и Алберто Иполито“

българи“, на които се подчинявали народи, за българската църква в Търново, ознаменува Второто българско царство.

Така пламъкът от свещта на Паисий хвърля искри в българското съзнание. Монахът се стреми да пробуди мисълта за националната принадлежност, да накара българите да воюват за своите права като нация. Той насочва вниманието върху историческата, културна и езикова идентичност. Защишава идеята за духовно обединение на българите, а оттам и възстановяване на българската държавност. Всичко това започва с познаване на историята. Тя разкрива изчезването на народи, които са били велики и силни. Съхранява поуката, която българите трябва да видят.

За Паисий езикът е най-верният страж на българското. Монахът е първият български книжовник в новата литература, затова избира книгата като средство за извеждане на българите от вековния гнет. Той порицава тези, които се „срамят“ да се нарекат българи, да четат и пишат на своя роден език. За пореден път Паисий иска българите да излезнат от невежеството на всекидневието и да се обърнат към просветата. Да възвърнат величието на българския език, който да огласява домовете, училищата и църквите.

„История славянобългарская“ вписва с пламенни букви нов етап в българската литература. Тя въздейства върху потъпкания български народ, възстановява историческата истина. В нея е втъкан духът на будителя, книжовника и духовника Паисий Хилендарски.

Никол Иванова, 8 „а“ клас -II -ро място в конкурса „Паисий Хилендарски – духовник и будител“, организиран от Историческия музей в гр. Ямбол

Аз съм в светлина обкръжена.

Аз съм в мрак усамотена.

Аз съм тук, но съм и том.

Аз съм до теб, но пак си сам.

Аз съм различна, но съм и една.

Аз съм тази, която може,

Действа, избира и не прикрива.

Аз съм тази, която иска,

постига, остава и преминава.

Аз съм до теб, аз съм при теб.

Аз съм с теб... аз съм теб.

Мартина Атанасова - XI А клас, финалист на Международния литературен конкурс на Федерацията на италианските учители и Фондация „Марко и Алберто Иполито“

Дете на програмист пита баща си:

- Тате, Дядо Коледа как побира в чувала подаръците за всички деца по света?

- С Win Zip, моето момче.

* * *

Светльо и Гошко чакат да дойде Дядо Коледа. Помалкият, Светльо, гори от нетърпение и предлага на батко си:

- Хайде да излезем да посрещнем Дядо Коледа! Може да обърка апартаментите!

- А, не! - категоричен е баткото. - Навън е много студено.

- А защо е студено? - продължава да се вълнува Светльо.

- Защото слънцето се е скрило.

- Къде?

- Ами и то е отишло някъде на топло - обяснява Гошко.

* * *

- Гошко, харесва ли ти тромпетът, който ти подарих за Коледа? - Това е най-хубавият подарък, който някога съм получавал, дядо!

- Много се радвам! Значи ти харесва да свириш?

- Не, но татко ми дава по 5 лева на ден, за да не свиря...

* * *

- Защо китайските деца не вярват в Дядо Коледа?

- Защото те правят играчките.

Контролно преди Коледа. Преподавателят внимателно следи учениците и от време на време гони тези, които хваща с пицови. През вратата поглежда директорът:

- Аааааа, контролно ли пишем? Тук сигурно е пълно с любители на преписването! Преподавателят му отговаря:

- Не, любителите ги гоня. Тук са само професионалистите.

* * *

- Миличък, знаеш ли как се казват елените на Дядо Коледа?

- Да знам. Казват се Еконт, Спиди и Али експрес!

* * *

Дядо Коледа към водещ на радио шоу:

- Как да обясня на четвъртокласника Мишо, че не мога да изпълня желанието му - да изчезне учителката по

* * *

математика.

* * *

Баща към порасналата си дъщеря:

- Дъще помниш, когато стана тийнейджърка и си говорехме за Дядо Коледа..... че не съществува.

- Помня тате...беше преди толкова години!?

- Е мисля, че е време да си поговорим и за Принца на бял кон...

* * *

- Дядо, вярно ли е, че по твое време е нямало Дядо Коледа, а е имало Дядо Мраз?

- Да, вярно е чедо.

- А какво означава името Дядо Мраз?

- Човек, който мрази старите хора.

Карикатура Ванеса Мерева

Главен редактор: Панайот Марев

Редактори: Магдалена Йовчева; Никол Колева; Ивена Христова; Елица Киндалова; Алекс Илиев

Компютърна обработка: Мария Николова

Коректор: Иван Панталаков